

sees lambi tullokest põllemas. Eäkšime ülle silla ja
saine Ketsemani aeda, õllimäe jalla al. Mä ümber
on maddal müür; aed issi on foggoni harrimatta,
egga muud haljast seäl nähha, kui monned kõrged
õllipuud. Ei need kül woi needsammad olla, mis,
kuida jut käib, Õnnisteggia päiwil jo seäl ollid kas-
wamas; sest et Titus, kui Jerusalemma liina peäle
käis, keik puud liina ümbert laskis mahharaiuda.
Sedda õlli, mis neist pudest saab, wägga kalliks pe-
takse, ja puust tehakse ristikesi rinnus kanda.
Seäl weelgi näidetakse need paigad, kus Jēsand
palwet teggi, ja need kolm Apostlit maas maggasid.
Kus Judas Jesust, Temmale suud andes, omma
seltšimeeste kätte arraandis, siina paiga ümber on
Turgid kirowiaia teinud, sedda arrawannutud maaks
nimmetades.

Kristusse üllestoumissse teisel päwal lāksime
hulga ristiinnimeeste seltšis Jordani jōgge watama,
siina kōhta, kust Israeli rahwas lābbikāisid ja kus
Õnnisteggiat ristiti. Tggamees pešši ennast jōe
sees, tāitis weega omma plāsko, ja tāsud pišfikeste
kirowidega jōe põhjast, ja leikas ühhe paio oksokesse
ennesele mällestusfeks arra. Mi kaua kui teised jōes
ollid, lāksime prohwetī Elisa kaewo waatma. (II
Kunn. R. 2, 19 — 22.) Wessī on wägga selge ja
maggus, ja petakse sedda sesammaks kaewuks, mis
prohwet Elisa terweks ja jodawaks teggi. (II Kunn.

R. 2 p.) Kaew on ühhe kõrge mäe jalla al; selle
mäe otsas õõldakse Kristust 40 päwa paastunud,
ja seäl tedda ka kurgast waimust kiwsatud. Mäe
peäl seisab üks kabbel.

Saine seält jälle laggeda peäle sanud, siis lāks-
sime solamerre pole, mis piiblis ka laggeda mer-
teks ja päwatoušma poolteks merreks hūtakse. Se
merri ehk järw on 11 pennifoormat põhhisest louna
pole pitk ja kolm pennifoormat lai, monnest kōhhas-
ta kitsam; kuus päwa kullub arra tedda ümber-
kāies. Kõrged kolledad mäed kāiwad järwe ümber.
Mä ümberringi on foggoni siggimatta; polle seäl
rogo suggugi egga rohho ladwa kaswamas; järwes
ei olle kalla, ei konnakarpigi sees. Kallad, mis Jor-
dani jōggi allawiib, seäl sees kōhhe arrasurrewad.
Merri on usna kurb, et liino heält polle kuulda;
sest, mis lind siina juhtub eksima, sedda järwe aur
kōhhe tappab. Järwe wessi on kibbe solane, wi-
haw ja weidra maoga. Wee peäl on mittokord hulk
māewaiko uiumas, mis idda poolt ühhest mäest
woab, ja peagi tuld wōttab. Wessi on solast nen-
da raske, et mis siisse wišsatakse, se pohja ei waiu,
agga solakord lōõb temma ümber. Kirowidki järwe
ümber kattab solakord. Kes siina järwe lāhhāb
uiuma, selle ihho külge hakkab sool, ja wessi isse
kannab uiujat peäl, et ta, olgo ta ka uiumisse polest
oškamatta, wee pinna peäle jāāb. Kes omma Pead